

Sygn. akt. I Co 202/13

POSTANOWIENIE

18 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego (del. do SO) Piotr Czernski

Protokolant starszy sekretarz sądowy Monika Żeromska-Poznańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 października 2013 roku w Lublinie

sprawy z wniosku A. W.

z udziałem A. P.

o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika

postanawia:

I. oddalić wniosek;

II. zasądzić od wnioskodawcy A. W. na rzecz uczestniczki A. P. kwotę 227,00 zł (dwieście dwadzieścia siedem zł 00/100 gr) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt **I Co 202/13**

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 18 marca 2013 roku wierzyciel A. W. domagał się nadania klauzuli wykonalności prawomocnemu wyrokowi Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 28 grudnia 2009 roku w sprawie sygn. akt I C 664/09, zaopatrzonemu w klauzulę wykonalności z dnia 13 maja 2010 roku co do kwoty 95000,00 zł wraz z odsetkami od tej kwoty w wysokości podwójnej stopy odsetek ustawowych od dnia 28 sierpnia do dnia zapłaty – przeciwko małżonce dłużnika W. P. – A. P.. Ponadto wierzyciel domagał się zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów opłaty za pełnomocnictwo w wysokości 17,00 zł.

W uzasadnieniu wniosku wyjaśniono między innymi, że podstawę prawną żądania stanowi art. 787 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 162, poz. 1691).

Uczestniczka domagała się oddalenia wniosku i zasądzenia od wierzyciela na swoją rzecz kosztów postępowania (k. 22).

Sąd Okręgowy w Lublinie postanowieniem z dnia 16 maja 2013 roku odrzucił wniosek i zdecydował nie obciążać wierzyciela A. W. obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz uczestniczki A. P. (k. 33).

Zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego złożył wierzyciel A. W. (k. 43-45).

Zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w zakresie kosztów postępowania złożyła także uczestniczka A. P.. W treści swego zażalenia, jak również w odpowiedzi na zażalenie wierzyciela, A. P. domagała się między innymi zasądzenia od A. W. na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego (k. 37v, 52).

Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2013 roku Sąd Apelacyjny w Lublinie na skutek zażaleń wnioskodawcy i uczestniczki uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę przekazał do dalszego prowadzenia Sądowi Okręgowemu w Lublinie, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego (k. 54).

W piśmie procesowym z dnia 1 października 2013 roku pełnomocnik wierzyciela podtrzymał dotychczasowe stanowisko. Dodatkowo pełnomocnik podniósł, że umowa pożyczki z dnia 12 stycznia 2006 roku miała charakter mieszany, obejmowała nową pożyczkę oraz uznanie długu, nie zaś odnowienie istniejącego zobowiązania (k. 63-65).

W toku rozprawy w dniu 4 października 2013 roku pełnomocnicy podtrzymali dotychczasowe stanowiska (k. 69-70).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Wyrokiem z dnia 28 grudnia 2009 roku, w sprawie sygn. akt I C 664/09, Sąd Okręgowy w Lublinie:

I. Zasądził od W. P. na rzecz A. W. kwotę 115000,00 zł wraz z odsetkami:

- umownymi od kwoty 95000,00 zł w wysokości podwójnej stopy odsetek ustawowych od dnia 28 sierpnia 2007 roku do dnia zapłaty;

- ustawowymi od kwoty 20000 zł od dnia 16 marca 2006 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części oddalił powództwo;

III. zasądził od W. P. na rzecz A. W. kwotę 8367,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazał ściągnąć od W. P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Lublinie kwotę 1000,00 zł tytułem brakującej opłaty od pozwu.

Powyższy wyrok stał się prawomocny. Z treści dokumentów znajdujących się w aktach powyższej sprawy (wyroków i uzasadnień oraz dokumentów prywatnych stanowiących dowody w sprawie – k. 69v) wynika, że źródłem zobowiązania dłużnika nie były umowy zawierane przez strony od początku lat 90-ych XX wieku, chociaż do zawierania takich umów faktycznie dochodziło. Źródłem wspomnianego zobowiązania była natomiast umowa z dnia 12 stycznia 2006 roku o charakterze mieszanym. Z jednej strony była to nowa umowa pożyczki, z drugiej zaś umowa obejmująca odnowienie wcześniejszych pożyczek. Jeśli więc chodzi o nową pożyczkę, to nie może budzić wątpliwości ustalenie, że zobowiązanie powstało po 20 stycznia 2005 r., a więc dacie zmiany treści art. 787 k.p.c. Niemniej jednak, również w przypadku pozostałych elementów umowy stron z dnia 12 stycznia 2006 roku zastosowanie mieć powinien art. 787 k.p.c. w obecnym brzmieniu. Dzieje się tak z uwagi na treść art. 506 § 1 k.c., który przewiduje, że jeżeli w celu umorzenia zobowiązania dłużnik zobowiązuje się za zgodą wierzyciela spełnić inne świadczenie albo nawet to samo świadczenie, lecz z innej podstawy prawnej, zobowiązanie dotychczasowe wygasa (odnowienie).

Z kolei w dacie 12 stycznia 2006 roku, co jest okolicznością bezsporną, W. P. pozostawał w ustawowym ustroju wspólności majątkowej małżeńskiej z A. P..

Z uwagi na powyższe wnioski wierzyciela rozpatrywane w niniejszej sprawie należy ocenić na podstawie unormowania art. 787 k.p.c. w obecnym brzmieniu¹. Zgodnie z tym przepisem, tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przeciwko osobie pozostającej w związku małżeńskim sąd nada klauzulę wykonalności także przeciwko jej małżonkowi z ograniczeniem jego odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością majątkową, jeżeli wierzyciel wykaże dokumentem urzędowym lub prywatnym, że stwierdzona tytułem egzekucyjnym wierzytelność powstała z czynności prawnej dokonanej za zgodą małżonka dłużnika.

Tymczasem w przedmiotowej sprawie wierzyciel nie wykazał dokumentem urzędowym lub prywatnym, że stwierdzona tytułem egzekucyjnym wierzytelność powstała z czynności prawnej dokonanej za zgodą A. P..

Również wysłuchana w sprawie uczestniczka A. P. w sposób kategoryczny zaprzeczyła, aby wyrażała zgodę na zaciągnięcie zobowiązania przez jej małżonka (k. 22v).

Wniosek wierzyciela podlegał zatem oddaleniu.

Rozstrzygnięcie o kosztach niniejszego postępowania opiera się na regulach art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., a także art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Koszty te obejmują:

a) 77,00 zł, na którą składają się: 60,00 zł tytułem opłaty minimalnej za czynności radcy prawnego reprezentującego uczestniczkę oraz 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od jednego stosunku pełnomocnictwa;

b) 150,00 zł, na którą składają się: 30,00 zł tytułem opłaty od zażalenia uczestniczki oraz 120,00 zł tytułem opłaty minimalnej za czynności radcy prawnego reprezentującego uczestniczkę w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Apelacyjnym.

Zgodnie z treścią art. 102 k.p.c. wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Jednakże Sąd Okręgowy uznał, że w okolicznościach niniejszej sprawy, w szczególności w sytuacji ponownego wniesienia nieuzasadnionego wniosku o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika (vide postępowanie sygn. akt I Co 46/12) w sprawie nie może mieć zastosowania powołana reguła art. 102 k.p.c., stanowiąca odstępstwo od ogólnych zasad rozstrzygania o kosztach postępowania cywilnego. Analogiczny wniosek A. W. został już bowiem uprzednio prawomocnie oddalony przez Sąd Okręgowy w Lublinie w postępowaniu o sygn. akt I Co 46/12.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w sentencji.

1 Por. art. 5 ust. 6 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. 162, poz. 1691; a także uchwałę SN z dnia 17 września 2008 r., III CZP 77/08, LEX nr 446647.

2 Zob. § 10 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 490.

3 Zob. § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 490.